

De rerum natura

Στίχοι: Γιώργος Θέμελης
Μουσική: Χρυσόστομος Σταμούλης
Εκτελέσεις:

ράσιμος Ανδρεάτος

Διαβάζει ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος

Ό,τι άγγιξα θα `ναι αυτό
Που θα `χω αγγίξει ό,τι κοίταξα,
Αυτό που θα `χω κοιτάξει,
Αυτό που θα `χω συλλέξει,
Σκόνη πολλή και θλίψη και κατοπτρισμοί.

Ό,τι κέρδισα ό,τι αγάπησα.

Κι εγώ τι θα `μαι τάχα, ποιο χέρι
Θα μ' έχει συλλέξει ποιο βλέμμα
Θα μ' έχει κοιτάξει, για να υπάρχω.

Ποια μνήμη θα μου φέγγη να περνώ.

Κι εγώ κάπου θα `μαι, κάπου θα σωθώ.
Μες στον παλιόν αγέρα μου θα πνέω,
Καθώς μες στ' άδειο μου πουκάμισο,
Μες στον αγέρα π' ανάπνευσα, ντύθηκα.

Το ειπωμένο μου θα `μαι τραγούδι και θα φεύγω [...]
Ακούω τον ήχο μου, βλέπω
Τον εαυτό μου: είμαι ένα πράγμα
Και γίνομαι, όλο γίνομαι,
Αναφαίνομαι, χάνομαι,
Όσπου να πάρω τέλος, ν' αποχτήσω
Την ύπαρξη μου, όπως μια πέτρα ή ένα φυτό.

Όσπου να πάρω το τέλειο σχήμα μου.

Ένας ήλιος ακόμα, ένας χαμός,
Όπως αλλάζει η μέρα με τη νύχτα.
Ένας χορός, μια κίνηση μέσα στο χώρο.
Μια έκπληξη ακόμα, μια πέτρα στο κενό.

Ως τη στερνή, την τέλεια μεταμόρφωση.

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 22-02-2017

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=69454

www.stixoi.info